

opusdei.org

Лист Владики (жовтень 2007 р.)

«Навчись дякувати Богу усім серцем своїм, завжди й за все!» - радить в своєму жовтневому листі Прелат Opus Dei, повторюючи слова Св. Хосемарії.

24.12.2008

Дорогі мої діти, хай береже
Христос моїх дочок та синів!

Перші дні жовтня дають нам
можливість посилити акти
подяки, звернені до Господа, за

Його доброту до Церкви, до Справи та кожному з нас. Річниця заснування Opus Dei 2 жовтня, що починає 80-й рік його історії, та 5-я річниця канонізації Св. Хосемарії 6 жовтня спонукають нас висловлювати нашу вдячність Пресвятій Трійці. І ми робимо це - адже це так природно! - із радісним прагненням до навернення, щоб любити ще більше.

Давайте знов подякуємо за цей прояв божественної милості до людства, яким є Opus Dei, інструмент євангелізації та освячення, що Господь дав побачити Св. Хосемарії 2 жовтня 1928 року. І подякуємо за вірність нашого Засновника, що він із самої першої миті з безмірною великодушністю відповів на заклик Бога. Воздамо подяку Господу й за те, що Він подарував Вселенській Церкві приклад

святості нашого Отця,
проголошенням якої була
канонізація.

Погляньмо уважно на своє життя,
мої дочки та сини, й ви знайдете
багато інших особистих причин,
щоб подякувати нашому
Триєдиному Богу: дар життя та
належності до Церкви, скорб
нашого християнського
покликання в *Opus Dei*, той факт,
що ми покликані Господом
співпрацювати в місії Церкви
саме зараз, на початку 21 століття,
щоб формувати суспільство в
християнському дусі... Вознесемо
до небес подячні молитви за
радості й терпіння, за все, що
йшло рівно, та все, що здавалося
складним, тому щотим, які
люблять Бога – усе співдіє на
добро (*пор. Рим 8:28*).

Св. Хосемарія, з тих пір, як він був
ще молодим священиком, навчав

нас бути безмірно вдячними за
будь-яких обставин: «Навчися
дякувати Господу усім серцем
своїм, завжди та за все. За те, що
Він тебе дарує. За те, що тебе
принизили. За те, що ти
позбавлений того, що конче
потрібно, і за те, що воно в тебе є.

За те, що Він дав тобі в Матері
найпрекраснішу з жінок, обрану
Ним, – свою Пречисту Матір. За те,
що він створив і сонячне світло, і
місячне сяйво, і цього пухнастого,
і цю тополю. За те, що він наділив
даром красномовності, яким ти не
володієш, он ту людину...

Дякуй Йому за все. Бо все, що від
Нього, - на благо» (Дорога, N 286).

Давайте з'єднаємо нашу вдячність
з жертвою Христа під час Святої
Меси; там наш Господь жертвує
своє життя та своє Містичне Тіло,
котре Бог Отець отримує *in odorem
suavitatis* (Еф 5:2), як жертву

приємного запаху для Господа
через дію Святого Духа.

В останні роки свого земного життя, Св. Хосемарія підіймав нас «постійно дякувати Богу за все: за те, що здається добрим, і те, що здається поганим, за солодке та гірке, за біле та чорне, за мале та велике, за тимчасове та те, що торкається вічності. Давайте дякувати Богу за все, що трапилося цього року, а також, певною мірою, за моменти невірства, тому що ми їх усвідомили, і це привело нас до того, щоб просити Його про прощення. І ми приймали рішення, яке принесе нашим душам так багато добра, що надалі ніколи не будемо невірними» (Замітки, що зроблені на медитації, 25 грудня 1972 р.).

П'ята річниця канонізації Св.
Хосемарії повинна знов

розпалити в нас велике бажання святості, яке ми відчували того дня. Я вже писав вам та повторював це й інших випадках, що 6 жовтня завжди має активно діяти в наших душах. Та впевненість в нас, що її продемонстрував Бог, довіривши нам завдання поширювати дух Справи світом, не може не викликати захоплення.

Будемо ж впевнено йти вперед, виконуючи свою місію «сіячів спокою та радості». Будемо діяти словом та ділом, допомагаючи – через щоденне поновлення духовної боротьби – тому, що ми знаємо, є воля Бога: *щоб усі спаслися і прийшли до розуміння правди (1 Тим 2:4)*

Бог дає нам можливість дізнатися Його волю багатьма різними засобами. Стараймося ж відкрити нашу душу, щоб прийняти це

світло та втілити в життя. Папа Римський нагадує: «Той, хто хоче бути другом Ісуса та стати Його справжнім учнем, повинен підтримувати близьку дружбу з Ним в медитації та молитві. Заглиблення в християнські істини та вивчення теології та інших релігійних дисциплін вимагає навчитися мовчанню та спогляданню, тому що потрібно зростати у вмінні слухати серцем те, що говорить Бог» (Звернення, 23 жовтня 2006 р.).

В цьому плані, серед традиційних аскетичних засобів в Церкві особливе місце належить молитовним усамітненням. Відклавши клопіт щоденного життя, людина присвячує себе розважанню про Бога та про свій духовний розвиток.

В ці дні виповнюється 75 років з часу молитовного усамітнення

нашого Отця, що додало йому нової енергії для виконання завдання заснування Справи. Багато разів наш Отець розповідав нам про ці перші роки його апостольського служіння, коли він постійно був оточений людьми, займаючись їхнім духовним формуванням. Коли він хотів провести декілька днів в молитовному усамітненні, то шукав місце, де б міг бути сам на сам з Богом, цілком відійшовши від своїх звичайних занять.

3 жовтня 1932 р. він приїхав в Сеговію в монастир босих кармелітів, створений Св. Іваном Хреста. Він готувався до цього, звертаючись з проханням до багатьох людей милостиво молитися в його намірах. Там 6 жовтня він отримав божественний імпульс, що привів до заклику про заступництво Святих Архангелів Михаїла,

Гавриїла та Рафаїла в апостольській праці Opus Dei (див. Andres Vazquez de Prada, The Founder of Opus Dei, vol. I, p. 367). Він завершив дні молитовного усамітнення із ясними та конкретними рішеннями про те, щоб провадити Справи, во всьому спираючись на молитву та самозречення: це було його твердим переконанням, і це дорога, якою ми повинні крокувати, його сини та дочки.

Я нагадую про ці факти, бажаючи щоб ми дуже добре готувалися до тих днів реколекцій та молитовних усамітнень, в яких будемо брати участь, та розповідали іншим про це вкрай важливий засіб духовного формування. В багатьох випадках (в нас в цьому багатий досвід) відвідання реколекції стає радикальним наверненням, оскільки допомагає душам

порушити перед собою корінне питання про своє життя: звідки ми прийшли та куди йдемо, якою дорогою ми повинні йти, щоб осягнути цілковитого єднання з Богом, які використовувати засоби. «Це інтимне перебування з Богом та, як наслідок, досвід присутності Бога, те, що дає нам можливість кожного разу наново відкривати велич християнства, допомагає жити цим та перетворювати в практику день за днем, страждаючи та люблячи, в радості й смутку» (Бенедикт XVI, Звернення, 9 листопада 2006 р.).

Якщо ми докладемо зусиль щоб розширити ці дні реколекцій та молитовних усамітнень, запрошуючи багатьох людей, наша апостольська праця буде поширюватися дедалі більше, а її результати будуть такими, що вражають. Наскільки переконливо ми говоримо людям

про важливість цих засобів
духовного формування, чи
молимося ми за людей у всьому
світі, що йдуть за цю зустріч із
Богом?

Як ви знаєте, липень та серпень я
провів в Памплоні, завершуючи
роботу, яку не хотів відкладати.
Дякую вам за вашу допомогу
молитвами протягом усіх цих
тижнів. Перед поверненням до
Риму, я здійснив подорож – з усіма
вами - до Лурду та Торресюдад, де
проводився Марійний сімейний
конгрес. Продовжимо наші
молитви про відродження цього
важливого осередку суспільства,
від духовного здоров'я якої
надзвичайно залежить нова
євангелізація.

Я здійснив також коротку
подорож по деяких місцях, де був
Св. Хосемарія в листопаді 1937
року під час переходу через

Піренеї. Ми подолали лише декілька миль, звісно, не з тими безмірними складнощами, з якими стикалися тоді наш Засновник та його супутники, але я був переповнений почуттями радості й вдячності Богу, в черговий раз усвідомлюючи героїзм нашого Отця. Йдучи його слідами, так просто було розділяти турботи, що були в нього на серці, та згадувати кожного з вас. В ті миті безмірних поневірянь й терпінь Св. Хосемарія не думав про себе, але про своїх дочок та синів, про ті душі, що зможуть йти дорогою вічного життя, якщо він особисто залишиться вірним місії, що йому довірив наш Господь.

Ця думка прошила з особливою силою, коли ми зупинилися там, де була хатинка Св. Рафаеля, в лісах Ріалп. Вони отаборувалися на декілька днів перед початком нічних переходів. Незвичайне

почуття охоплює при думці про те,
що в оточенні
найрізноманітніших небезпек та в
за таких екстраординарних умов
Св. Хосемарія встановив
розпорядок дня, зумів знайти час
для всього: практика благочестя,
духовні справи та навчання...
Який чудовий приклад для нас
зараз та в майбутньому! Там ми
молилися за роботу Святих
Архангелів Михаїла, Гавриїла та
Рафаїла: за ту апостольську
працю, що провадять члени
Прелатури, служачи Церкві. І
разом з вами ми прочитали Preses
Справи в тому самому місці, де
наш Отець знайшов дерев'яну
троянду. Так просто було
зосередитися на кожному з
прохань, з такою ж увагою, з якою
наш Отець вибирав їх серед
традиційних християнських
молитов. Він хотів, щоб ми з
побожністю читали їх кожного
дня та жили ними!

Прошу вас знову про допомогу
молитвами та самопожертвою за
мої наміри. Сьогодні мені конче
потрібна ваша допомога. Будьте
великодушні та продовжуйте
енергійно працювати!

Благословляю вас з любов'ю,

ваш Отець

+ Хав'єр

Рим, 1 жовтня 2007 р.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
uk-ua/article/list-vladiki-zhovten-2007-r/](https://opusdei.org/uk-ua/article/list-vladiki-zhovten-2007-r/)
(19.02.2026)